DOMSTOLENS DOM
AF 15. JUNI 1972

Fratelli Grassi fu Davide
mod Den italienske Republiks finansministerium
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello Brescia)

Sag 5/72

Processprog: Italiensk

Angående:

En anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af

— Rådets forordning nr. 19 af 4. april 1962 »om gradvis oprettelse af en fælles markedsordning for korn« (JO 30 af 20. 4. 1962, s. 933 ff.).

Domskonklusion:

1. I medfør af systemet i forordning nr. 19, dvs. til og med 30. juni 1967, var medlemsstaterne frit stillet med hensyn til, om de ville yde restitutioner ved eksport af korn til tredjelande.

2. Når en medlemsstat havde gjort brug af denne mulighed, henhørte spørgsmålet om fristen for betaling af restitutionerne udelukkende under national ret.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Domstolen bør kende følgende for ret:

1. Artikel 20 i Rådets forordning nr. 19/62, sammenholdt med artikel 1 i Kommissionens forordning nr. 90/62, forpligtede ikke medlemsstaterne til at udbetale restitutioner til deres borgere ved eksport til tredjelande af korn eller forarbejdede produkter, som var omfattet af nævnte forordning.

2. Såfremt en stat havde gjort brug af sin mulighed i henhold til nævnte artikel 20 i forordning nr. 19/62 for at yde sådanne restitutioner, var den ikke ifølge fællesskabsretten forpligtet til at betale disse inden for en vis frist.

Sammendrag

1. *Præjudicielle spørgsmål — forelæggelse for Domstolen — enekompetence for den nationale ret (EØF-traktatens artikel 177)*

2. *Landbrug — fælles markedsordning — korn — eksport til tredjelande — restitutioner — betaling — frist — fastsættelse i henhold til national ret (Rådets forordning nr. 19, artikel 20)*

3. *Landbrug — fælles markedsordning — korn — Rådets forordninger (EØF) nr. 19 og 120/67 — anvendelsesområde*

1. I medfør af traktatens artikel 177 tilkommer det den nationale ret og ikke parterne i hovedsagen at forelægge spørgsmål for Domstolen.

   Da kun den nationale ret kan formulere de spørgsmål, som ønskes forelagt, kan parterne ikke ændre deres indhold.

2. I medfør af systemet i forordning nr. 19, dvs. til og med 30. juni 1967, var medlemsstaterne frit stillet med hensyn til, om de ville yde restitutioner ved eksport af korn til tredjelande.

   Når en medlemsstat havde gjort brug af denne mulighed, henhørte spørgsmålet om fristen for betaling af restitutionerne udelukkende under national ret.

3. For så vidt som den ordning af kornsektoren, som er indført ved Rådets forordning nr. 120/67/EØF, afviger fra ordningen i forordning nr. 19, finder de nye bestemmelser kun anvendelse på handelstransaktioner foretaget efter den 30. juni 1967.